

De vigtigste bestemmelser i det fremsatte lovforslag var følgende:

„§ 1. Af *hunde* tilhørende personer med fast bopæl i Danmark svares en *årlig afgift på kr. 100*.

§ 2. Af *hvalpe*, der ikke er 4 måneder gamle, svares ikke afgift, så længe de forbliver hos moderdyret.

Stk. 2. Kenneler, der drives på erhvervsmæssig basis, svarer kun afgift af de første to hunde.

Stk. 3. Folke- og invalidepensionister samt blinde med førerhund kan få afgiften refunderet hos den sociale forvaltning.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte regler, hvorefter *andre grupper af mindrebedemidlede* kan få afgiften refunderet hos den sociale forvaltning.

Stk. 5. Af hunde, der holdes af statsmyndigheder, statsinstitutioner eller kommuner, svares ikke afgift.

§ 3. Afgiften opkræves af forsikringsselskaberne sammen med opkrævningen af præmier for den lovpligtige ansvarsforsikring.“

Som motivering for lovforslaget, der fremsattes sammen med *forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)* (se A. II. nr. 85), anførtes i de ledsagende bemærkninger følgende:

„Den foreslåede årlige afgift på hunde er sat til 100 kr. Dette beløb må tages med forbehold over for de nærmere beregninger af de økonomiske konsekvenser ved denne lov og forslaget til lov om ændring af lov om alm. omsætningsafgift (fritagelse for moms af dyrlægearbejde). Tanken er, at de to forslags økonomiske konsekvenser skal opveje hinanden.

Formålet med de to lovforslag er at hindre unødige lidelser hos dyr, forårsaget af 1) afholdelse fra at søge dyrlæge på grund af de dermed forbundne udgifter, 2) anskaffelse af hunde uden tanke på de med hundehold forbundne udgifter og forpligtelser.“

De nævnte to lovforslag nåede ikke at komme til 1. behandling inden samlingens slutning ved udskrivning af folketingsvalget den 5. december 1974.